

ASPECTE DIN VIA A S.S.M.R I ISTORIA O.I.M

NECULAI STANCIU¹

În această lucrare ne propunem să scoatem în relief principalele momente din istoria SSMR și personalitatea profesorului *Ion N. Ionescu – Bize*, ctitor al Societății Gazeta Matematică.

Considerăm că în acest mod ne aducem contribuția la aniversarea a 100 de ani de la înființarea SSMR.

În anul :

1909. Laedin a redactorilor Gazetei Matematice ce a avut loc la via prof. Ion N. Ionescu de la Valea Clugrească s-a hotărât constituirea Societății Gazeta Matematică. Se declară înființată Societatea Gazeta Matematică.

Se anunță pe pagina a doua nr.1 anul XV al Gazetei Matematice membrii societății Gazeta Matematică, cu o notă explicativă – Membrii Societății trec la elaborarea statutului pe baza cerințelor Societății Gazeta Matematică și devin o persoană juridică.

1910. Adunarea Deputaților votează (61 bile albe, 3 negre) legea privind recunoașterea Societății Gazeta Matematică. Senatul votează (45 bile albe, 1 bilă neagră) legea și statutul Societății Gazeta Matematică. Cu această ocazie *Spiru Haret* a avut o scurtă intervenție. *Regele Carol I* promulgă legea privind recunoașterea Societății Gazeta Matematică prin Decretul Regal nr. 3798.

1920. Redactorul fondator *N. Nicolescu* face propunerea de colectare a unui fond pentru construirea Casei Gazeta Matematică donând 500 lei.

1923. *Traian Lalescu* propune directorului Căminului Ferate *T. Constantinescu*, cedarea unei parcele dintr-un loc din apropierea Grădii de Nord pentru construirea Casei Gazeta Matematică.

Consiliul de Miniștri și Adunările Corpurilor Legiuitoare au validat propunerea iar prin Decretul Regal nr. 3714 din 20 iulie publicat în M.O. nr. 95/31.07.1923, Societatea Gazeta Matematică devine proprietar al terenului.

1929. Societatea Gazeta Matematică organizează la Cluj la inițiativa lui *Petre Sergescu* primul Congres al Matematicienilor Români.

1932. Societatea Gazeta Matematică organizează la Turnu Severin tot la inițiativa lui *Petre Sergescu* al II-lea Congres al Matematicienilor Români.

1945. Al III-lea Congres al Matematicienilor Români ținut la București, este dedicat jubileului Gazetei Matematice.

1949. Prin unificarea Societății Gazeta Matematică cu Societatea Română de Științe și Arte Matematică și Fizice din România ca rezultate

¹ Vicepreședinte S.S.M.R - Filiala Râmnicu Sărat
Prof., școala cu clasele I-VIII "George Emil Palade", Buzău

pe baza unui nou statut patrimoniul celor două societăți. Președintele acestei noi societăți este *Acad. Gr. C. Moisil* până în 1973. Între anii 1973 – 1995 președinte este *Acad. Nicolae Teodorescu*. Între anii 1995-2004 președinte este *Acad. Petre Mocanu*. Între 2004-2008 președinte este *prof. univ. Dr. Dorin Popescu* și între 2008- până în prezent președinte este *prof.univ.dr. Radu Gologan*

Societatea de Științe Matematice și Fizice din România organizează Olimpiada Națională de Matematică cu sprijinul financiar al statului.

1950. Statul preia abuziv și prin violență dreptul său sau vreo altă formalitate, imobilele Societății Gazeta Matematică respectiv Casa Societății Gazeta Matematică din Calea Griviței nr. 144 și casa de citire Ion N. Ionescu din Ștr. Râșeni nr. 25.

1956. Societatea de Științe Matematice și Fizice din România organizează al V-lea Congres al Matematicienilor Români unde se propune organizarea unei Olimpiade Internaționale de Matematică.

1959. România organizează prima Olimpiadă Internațională de Matematică (OIM) – competiție anuală de matematică la care participă elevi din diferite țări (atunci au fost prezente 7 țări).

Matematica este domeniul în care tinerii români s-au remarcat constant pe plan internațional. De la lansarea OIM, în 1959, singurul participant care a reușit o lucrare perfectă (realizarea punctajului maxim – 42 puncte) la fiecare dintre cele trei ediții (1995, 1996, 1997) la care a luat parte este un român, *Ciprian Manolescu*. *Ciprian Manolescu* este absolvent *summa cum laudae* în matematică la Harvard, iar în 2004 și-a încheiat doctoratul la aceeași universitate. Acum este Associate Professor la renumita universitate americană UCLA.

Trei medalii de aur, chiar dacă nu adjuocate cu scor maxim, le-au revenit, de-a lungul timpului, altor trei liceeni români: *Mihai Manea* (1999, 2000, 2001), *Itefan Laurențiu Horne* (1997, 1998, 1999) și *Teodor Bănic* (1989, 1990, 1991).

Alți români care au obținut punctaje maxime sunt: *Daniel Tătaru* (1984, 1985), *Adrian Vasiliu* (1987, 1988), *Nicușor Dan* (1987, 1988), *Andrei Moroianu* (1987, 1989), *Mugurel Barcău* (1987), *Liviu Suciuc* (1987), *Sergiu Moroianu* (1991), *Drago Nicolae Oprea* (1995) și *Ovidiu Savin* (1995).

În afară de cei menționați mai sus medaliile de aur au mai obținut: *Dan Voiculescu* (1966, 1967), *Ana Caraiani* (2002, 2003), *Adrian Ioan Zahariuc* (2005, 2006), *Adrian Bogdan Ungureanu* (2005, 2006), *Victor Nistor* (1978, 1979), *Constantin Chișcanu* (1995, 1996), *Geffry Barad* (1992, 1993), *Andrei Neguș* (2004), *Florin Belgun* (1990), *Radu Horia Mihăescu* (1998), *Andrei Dan Ionescu* (1991), *Loius Funar* (1984), *Marius Beceanu* (1999), *Adrian Ocneanu* (1974), *Ștefan Nacu* (1992), *Drago Ioan Michnea* (2005), *Gabriel Kreindler* (2005), *Livia Alexandra Ilie* (2007), *Cezar Gheorghe* (1960), *Adrian Cordonenu* (1996), *Barbu Rudolf Berceanu* (1968), *Mugurel Barcău* (1987), *Radu Negulescu* (1985), *Bogdan Enescu* (1978), *László Zsidó* (1963), *Itefan Radu Niculescu* (1996), *Virgil Petrea* (1992), *Basarab Nicolescu* (1959), *Martin Mirca* (1972), *Flaviu Iepure* (1998), *Nicolae Beli* (1986), *Răzvan Gelca* (1985), *Marius Dabija* (1986), *Eduard Gabriel Băzvan* (2006), *Elena Mădălina Peru* (2009) și *Omer Cerrahoglu* (2009).

Doar doi participanți la OIM au patru medalii de aur: germanul *Christian Reiher* (2000, 2001, 2002, 2003) și americanul *Reid Barton* (1998, 1999, 2000, 2001).

O alt performan a neegalat pân acum la OIM o realizeaz echipajul american în anul 1994. To i cei ase reprezentan i ob in punctajul maxim. Antrenorul echipei olimpice de matematic a Statelor Unite, la Olimpiada Interna ional de Matematic din 1994, de la Hong Kong a fost profesorul român *Titu Andreescu*.

În ceea ce prive te ara organizatoare a OIM, România ocup primul loc(1959, 1960, 1969, 1978, 1999).

Cea mai important distinc ie din lumea matematicii - Medalia Fields, fiind cunoscut ca un fel de Premiu Nobel pentru matematic , recompe nseaz realiz rile majore din matematic . Spre deosebire de Premiul Nobel, care se acord anual, Medalia Fields este atribuit la fiecare 4 ani, în cadrul unui congres interna ional de matematic . De men ionat c medalia ii Fields trebuie s aib o vârst mai mic de 40 de ani.Printre ace tia sunt i urm torii cinci olimpici interna ionali:

Grigorig Margulis - medaliat cu argint pentru U.S.S.R în 1962.A primit Medalia Fields în 1978.

Vladimir Drinfel'd - medaliat cu aur pentru U.S.S.R în 1969. A primit Medalia Fields în 1990.

Jean-Christof Yoccoz - medaliat cu aur pentru Fran a în 1974. A primit Medalia Fields în 1994.

Richard Borcherds - medaliat cu argint pentru UK în 1977. A primit Medalia Fields în 1998.

Timothy Gowers - medaliat cu aur pentru UK în 1981. A primit Medalia Fields în 1998.

La ultimul *Congres Interna ional de Matematic* , organizat în Spania, la Madrid, în 2006, un alt olimpic interna ional, *Grigori Perelman*, a fost invitat s ridice *Medalia Fields*. Talentat la matematic , urmeaz cursurile unui prestigios liceu leningr dean renumit pentru specializarea sa în fizic i matematic . Rezultatele sale nu se las a teptate i, în 1982, devine membru al lotului sovietic pentru Olimpiada Interna ional de Matematic i obtine medalia de aur cu scorul maxim posibil: 42 de puncte. A refuzat Medalia Fields(2006) i premiul de 1.000.000 de dolari oferit de *Clay Mathematics Institute*, pentru rezolvarea *Conjecturei Poincaré*, una din cele apte probleme ale mileniului. La Princeton, unde olimpicul nostru interna ional *Daniel T taru*, a efectuat studiile postdoctorale, lucreaz englezul *Andrew Wiles(a demonstrat marea teorem a lui Fermat - dup 357 de ani de la enun are)* i a lucrat începînd din 1993 i rusul *Grigori Perelman* .

Sper m, c la *Congresul Interna ional de Matematic* din 2010, care va avea loc în *India*, în ora ul *Hyderabad*, printre medalia ii Fields s fie i un matematician român.

În încheiere felicit m echipa României participant la a 50 -a edi ie a OIM(la care au participat un num r record de ri – 104) pentru rezultatul ob inut.

Aceasta a fost format din:

urm torii concuren i

- *Elena M d lina Per u*(vârsta-18 ani)-argint 2007, argint 2008, **aur 2009**;
- *Andrei Deneanu*(vârsta-19 ani)-**argint 2009**;
- *Francisc Bozdan*(vârsta-19 ani)-**argint 2009**;
- *Tudor P durariu*(vârsta-17 ani)-**bronz 2009**;
- *Marius Tiba*(vârsta-16 ani)- **bronz 2009**;
- *Omer Cerrahoglu*(vârsta-14 ani)-**aur 2009**;

i însoțitori

- *Prof.univ.dr. Radu Gologan* (Leader);
- *Prof. Mihai Bălan* (Deputy leader);
- *Prof. Dan Schwarz* (Observer A);
- *Prof. Cristian Alexandrescu* (Observer B).

1964. Societatea de Științe Matematice și Fizice din România se transformă și se transformă în Societatea de Științe Matematice.

1978. Societatea de Științe Matematice organizează a XX-a Olimpiadă Internațională de Matematică.

1995. Societatea de Științe Matematice organizează sărbătorirea Centenarului Gazetei Matematice. Cu acest prilej Societatea de Științe Matematice capătă denumirea de Societatea de Științe Matematice din România (SSMR) pe care o are și astăzi.

Se cuvine ca după prezentarea acestor momente din viața SSMR să evocăm în continuare personalitatea *prof. Ion N. Ionescu – Bize*, rolul și contribuția sa la înființarea Societății Gazeta Matematică.

ION N. IONESCU STĂLP AL GAZETEI MATEMATICE (140 de ani de la naștere)

Origini. În comuna Stoienoaia, județul Ilfov s-a născut la 22 noiembrie/4 decembrie 1870 cel de-al doilea fiu al lui *Nicolae și Maria –Atina Ionescu*. Acesta a fost botezat cu numele de *Ion*. Tatăl, *Nicolae*, era administratorul moșiei Stoienoaia; mama, *Maria-Atina*, născută *Diamandescu*, era casnică, o femeie recunoscută pentru hrănirea ei. După *Ion*, familia a mai avut încă trei copii. Deoarece au rămas orfani de mici, cei cinci frați au crescut cu mari greutăți.

Studii. A urmat școala primară, liceul Comercial (ca bursier) și în anul 1889 a reușit primul la școala Națională de Poduri și Cămine din București. Obține diploma de inginer cu nota 18,42 (nota maximă, fiind în acele timpuri, egală cu 20) în anul 1894 și tot în acel an este numit inginer asistent la Direcția Generală a Căilor Ferate. Ca student se întreținea din meditații la matematică. Atunci el a observat slaba pregătire la matematică a elevilor de liceu și a colegilor săi de la facultate.

Înființarea Gazetei Matematice. Aceasta l-a determinat să înființeze Gazeta Matematică, împreună cu *Victor Balaban, Vasile Cristescu, Mihail Roco, Ion G. Zotta, Emanoil Davidescu, Mauriciu Kinbaum, Nicolae Nicolescu, Tancred Constantinescu și Andrei Ioachimescu*. În septembrie al aceluiași an, *Ion Ionescu* participase, ca supraveghetor, la proba scrisă și concluzia a fost aceeași – slaba pregătire la matematică. În ziua de 4 Octombrie 1894 s-a luat o decizie: „...să se creeze zece persoane care să scrie și să editeze sumele necesare pentru apariția revistei în primul an, iar toate veniturile aceluiași an să se capitalizeze, pentru a se garanta publicarea în anii

următori, când unul sau mai mulți din cei zece nu ar voi să mai dea sumele necesare... dac nu s-ar găsi alții cari să-i înlocuiască”, își va aminti Ion Ionescu mai târziu. Primul număr al gazetei apare la 15 sept. 1895 și sunt publicate patru articole din care două semnate de Ion Ionescu, și 13 probleme - ase semnate de Ion Ionescu.

Ion Ionescu a fost timp de 44 de ani redactor activ la Gazeta Matematică.

Începutul Carierei didactice. În 1897 a început cariera didactică ca profesor de matematică la Școala de Telegrafie din București. În anul 1898 a fost numit șeful Catedrei de mecanică aplicată la stabilitatea construcțiilor și rezistența materialelor de la Școala Națională de Poduri și Osede. În anul 1901 revista Gazeta Matematică inaugurează colecția Biblioteca Gazetei Matematice cu publicarea volumului „Culegere de probleme de aritmetică, algebră, geometrie și trigonometrie”, autori I. Ionescu, A. Ioachimescu, Gh. I. Ilica, V. Cristescu, care va cunoaște mai multe ediții. Apar Concursurile Gazetei. Cele din 1902 și 1904 au fost prin corespondență, fiind premiile în bani cu activitate deosebită de rezolvitori. Primul premiu este obținut de elevul Ovidiu Iino, viitor colaborator și important membru al redacției. În 1903 a fost numit profesor de lucrări grafice.

Moment dificil în viața gazetei. În 1904 - un profesor de matematică, membru al Redacției, a propus, desființarea Gazetei, împărțirea între redactori a capitalului strâns și a cărților din bibliotecă! Declarația de desființare a fost semnată de o parte dintre redactori, în marea majoritate a cazurilor semnăturile lor obținându-se pe condiții necurate (prin rea credință). Cei care nu au semnat declarația de desființare au lansat o contradicție. Răspunsurile scrise ale redactorilor s-au pstrăit. De exemplu: „Am dat cât am putut, dau cât pot și voi da cât voi putea din timpul și activitatea mea pentru Gazeta noastră” (A. Davidoglu, A.G. Ioachimescu, Gh. I. Ilica); „...Declarația chiar dac s-ar dizolva actuala formă iune pentru publicarea Gazetei Matematice, voi face totul ce mi-ar sta în putință pentru ca, fără nici o întârziere, să se înjghebeze o alta” (Ion Ionescu).

Înființarea Societății. În 31 august 1909, la o edință a redacției în Văleacu (la viața lui Ion Ionescu), s-a decis înființarea Societății Gazeta Matematică. Pe numrul din septembrie al revistei apare anunțul: „Cu începere de la 1 septembrie 1909 Redacția Gazetei Matematice a fost transformată în Societate”.

Implicarea la Concursul gazetei. Începând cu anul 1905 Concursul Gazetei se ține simultan în mai multe centre din țară. Ion Ionescu, delegat pentru Bârlad, își aduce aminte că, ajungând la liceul unde trebuia să se înscrie în concursul, a găsit sala goală. Este anunțat, că elevii nu se vor putea prezenta la concurs deoarece în aceea zi directorul programase o serbare școlară. Ion Ionescu afirmă: „Am delegat ie de la Gazeta Matematică să stau patru ore în această sală și voi sta, chiar dac nu vine nici un candidat”. Apoi concursul s-a încheiat. Din anul 1909, concursul se va ține la București iar cererile de înscriere se trimiteau direct lui Ion Ionescu.

Perioada Primului Război Mondial. În 1914, devine profesor titular la Catedra de poduri, ca urmaș al lui Anghel Saligny, la care a predat până la pensionare. În timpul războiului romano-bulgar (1913-1914) a fost mobilizat la Calea Ferată cu gradul de locotenent. Pentru mișcările de trupe a pus în funcțiune feriboturi improvizate. Apreciat pentru activitatea ireproabilă în cadrul armatei, a fost avansat la gradul de căpitan în rezervă și decorat cu Ordinul Barbaie și Credință în gradul I.

Mathematical Society, din Anglia, l-a ales în 1914 printre membrii săi. În perioada Primului Război Mondial (1916-1918) era o personalitate consacrată ca om de știință, inginer și profesor. A fost mobilizat la Marele Cartier General, de unde a coordonat reabilitarea căilor ferate și podurilor distruse de inamic. După demobilizare și-a reluat activitățile de profesor universitar, de producție și cercetare.

Ascensiunea didactică și nu numai. În 1919 a obținut gradul de inginer inspector general, cel mai înalt grad ingineresc. În același an a fost ales membru în Consiliul Superior. A deținut funcții importante în Consiliul permanent al Instrucțiunii publice, la Comisia centrală pentru deserviri de război și la Primăria Capitalei. A desfășurat o bogată activitate pentru organizarea profesională a inginerilor români, ca membru al Societății Politehnice din anul 1899, fiind 13 ani secretar, 9 ani vicepreședinte și președinte ales între 1932-1934, decan al Colegiului Inginerilor (1938-1941). Din 1919 a fost membru corespondent al Academiei Române.

Performanțele la Gazeta și Politehnic. Din 1921, *Ion Ionescu* se dedică învățământului de la Politehnic, profesor de bază al acestei instituții și Gazetei Matematice (adevărat stâlp al acesteia), revistă care, datorită celor patru stâlpi, apărea lunar, cu regularitate încă din 1895. La această publicație, *Ion Ionescu* a propus nu mai puțin de 626 de probleme (aproximativ 10 % din totalul problemelor originale propuse spre rezolvare). A fost pasionat în special de aritmetică și a publicat 77 de articole și 145 de note matematice, referitoare la diferite ramuri ale matematicii, la care trebuie să adăugăm o serie de lucrări de specialitate, privind știința inginerului: calculul podurilor metalice sau de beton simplu sau armat, statica construcțiilor, istoria tehnicii românești și mondiale etc, multe apărute în „Buletinul Societății Politehnice din România”, cea mai importantă revistă tehnică din trecut de la noi. S-a ocupat în mod special de primele lucrări didactice de matematică apărute la noi în țară, de istoria învățământului tehnic de la noi etc. A fost preocupat de pedagogia și didactica teoretică, astfel că a publicat mai multe articole privind metodele de predare a științelor matematice și a altor materii pentru învățământul liceal și universitar. De asemenea a fost un adept al îmbinării teoriei cu practica - a efectuat sondaje de opinie printre profesorii și elevii de liceu și a împletit activitatea didactică cu cea inginerescă și de cercetare științifică în domeniul matematic. Ca cercetător al istoriei științei și tehnicii românești a scris și publicat peste 250 de lucrări, totalizând 4000 de pagini. Cartea de referință pentru activitatea asociațiilor ingineresti o constituie *Istoria Societății Politehnice – de la înființare până la inaugurarea localului propriu, 1881-1927*, tradusă în limba franceză în 1931.

Tot o lucrare de referință o constituie *Istoricul învățământului de ingineri*, apărut în Editura Cartea Românească, 1932.

Indubitabil, *Ion Ionescu* este unul din ctitorii învățământului tehnic superior în țara noastră și un mare însuflitor - înviator al matematicii. *Fondul Anghel Saligny* are o istorie aparte. Fiind o perioadă ca suplinitor al lui *Anghel Saligny* la catedra de poduri, *Ion Ionescu* a refuzat în mai multe rânduri să primească bani pentru această muncă (aproximativ 13750 lei) „...întrucât legea cumulului nu permite ca cineva să aibă o funcțiune în două catedre și ceea ce nu este permis a se face pe față nu este bine să se facă în mod oricât de bine deghizat...” Astfel că propune Societății, înființarea *Fondului Anghel Saligny* pentru tipărirea de cărți de matematici aplicate sau cu cuprins tehnic.

Construcții de excepție. Ca profesor la școala politehnică din București, a condus lucrările de construcție a numeroase poduri, printre care podul peste Borcea

(prima porțiune a podului peste Dunăre), podul de la Bobolia pe Valea Prahovei, podul metalic curbat de cale ferată și osea peste bazinul de la Giurgiu (1905 - 1906), a elaborat proiectul pentru atelierul naval de la Turnu-Severin, etc. Este autorul unui studiu de deviere spre Prut a apelor Siretului în vederea construcției unei centrale hidroelectrice și a transformării Prutului într-un canal navigabil între Galați și Iași. A executat harta hidrografică a bazinului Dunării. În 1900, la Giurgiu se impunea realizarea unui pod peste canalul Sf. Gheorghe, care să lege portul situat pe malul Dunării cu celelalte regiuni printr-o legătură dublă: osea - cale ferată. Condițiile locale (geomorfologice și geotehnice) făceau realizarea imposibilă. Soluția excepțională a fost găsită de *Ion Ionescu-Bize*, care a prezentat-o academicianului *Anghel Saligny*. Așa s-a construit și a fost dat în folosință primul pod în unghi pe plan orizontal din lume, în 1905, învâdit și admirat de constructorii din Europa și America. Acest pod este folosit și în prezent, după o utilizare de peste o sută de ani și poartă numele de Podul Bize.

Testamentul. A încetat din viață la 17 septembrie 1946. Este momentul aici să amintim despre o moarte testamantară, donație a lui *Ion Ionescu*. Testamentul său se stipulează că „...Avea mea se compune din casele mele din București, Str. Rădăuți nr. 25, pe care le-am cumpărat...în 1938. Aceste case le las în plină proprietate și fără nici o sarcină, Societății Gazeta Matematică, cu dorința expresă de a se înființa în ele o sală de lectură științifică pentru elevii liceelor din București...” Se precizează clar care camere din casă vor fi afectate pentru lectură, în testament se conține: „Actualul dormitor cu dependințele casei...le las unui membru al Gazetei Matematice, care să se oblige a îngriji de sala de lectură...” „Casa de citire Ion Ionescu” a funcționat până în 1950, când, în același fel ca și localul din Calea Griviței, trece în proprietatea statului. În 1997 Societatea reușește să obțină casa înapoi, dar deteriorată și cu tot cu chiriași (care stau și acum în ea).

Bize .Conștiințiozitate și severitate intrate în legendă . Acest paragraf, este scris din vorbă în vorbă, cum spune românul. Mai exact, *M.I.*, un profesor pensionar, de la Buzău, a avut un unchi, care, a fost student al lui *Ion Ionescu(Bize)*. De fiecare dată când se întâlneau, acesta din urmă, povestea despre profesorul ideal, pe care l-a întâlnit o singură dată în viață, profesorul *Bize* - care l-a marcat pe întreaga sa existență. La primul curs înut, le recomandă studenților să își poarte „ghete de brunel cu bize pe catafalca!...de asemenea uniforme la nasturi și la gulere obligatoriu cu bize!” , de aici și supranumele: *Ion Ionescu-Bize*.

La lucrările practice, pentru a elimina copiatul, lega studenții (printr-o metodă ingenioasă inventată de el) de planșet. Nu tolera absențele de la cursuri și seminarii fie chiar și motivate. Odată, mai mulți studenți l-au rugat să facă un necrolog, pentru un coleg al lor eminent la matematică, dar care având o bursă la Sorbona, nu s-a înut de treabă și s-a îmbolnăvit grav după care în cele din urmă a decedat. *Ion Ionescu-Bize* a refuzat categoric „...nu scriu necrologuri pentru golani!” și nici măcar nu a învoit pe respectivii studenți să meargă la înmormântarea colegului lor. Unchiul, și-a mai povestit profesorului buzoian, că *Bize*, era extrem de exigent, iar pentru a putea lua examenul de prima dată, studentul trebuia să fie foarte bine pregătit „...la acea vreme se dădeau note până la 20 și mi-aduc aminte că mi-a dat nota 15 la examen, o notă mare înănd seama de exigența sa ca profesor...” , încheie profesorul *M.I.* legenda despre, *Ion Ionescu-Bize*.

Concluzie. Alături de *Gheorghe Lazăr*, *Gheorghe Asachi*, *Ion Heliade Rădulescu*, *Spiru Haret*, *Petrache Poenaru* și *Gheorghe Duca*, a fost unul dintre ctitorii

în vântului tehnic românesc. Alături de Vasile Cristescu, Andrei Ioachimescu și Gheorghe Ieica a format "Stâlpii Gazetei Matematice".

Crezurile:

„Ajungând profesor . . . eram hotărât: sau fac ce trebuie, sau plec. Principiile care mă-au copleșit se pot rezuma în trei:

1. Profesorul este responsabil pentru timpul pe care elevii îl pierd în clasă la cursurile și lucrările pe care le fac.

2. Al doilea principiu copleșitor a fost de a face ca elevii să aibă din clasă cu încredere deplină în ei înșiși și să fie în stare să facă față cerințelor practice; să aibă încredere în puterea lor de a concepe și proiecta lucrări tehnice.

3. Un al treilea principiu copleșitor a fost seriozitatea în îndeplinirea datoriilor . . ."

Remarcă. În 27 august 1945, la Adunarea Generală a Societății Gazeta Matematică, ținută la Casa Gazetei Matematice, Ion Ionescu a împlinit dorința lui Gheorghe Ieica, "...ca cel puțin unul din fondatorii gazetei să fie prezent la semicentenar." Ion Ionescu a făcut atunci o urare asemănătoare celor prezente în respectiva sală, care, de asemenea a fost dusă spre împlinire de profesorul, N.N. Mihăileanu, la centenarul gazetei. Astfel, prin inducerea matematicii, se verifică venirea gazetei.

BIBLIOGRAFIE

- [1] St. George Andonie, *Istoria Matematicii în România*, vol. I, Editura Științifică, 1965.
  - [2] Florin Diac, *Monografia S.S.M.R.*, București, 1998, Colecția Biblioteca S.S.M.R.
  - [3] M. Trifu, *Fenomenul Gazeta Matematică la 110 ani*, G.M. 9 / 2005 (Număr jubiliar).
  - [4] ***, *Gazeta Matematică, 1895-1935, Istorie-în vânt minte* (Volum jubiliar)
  - [5] ***, *Gazeta Matematică, 1895-1945* (Volum jubiliar), Biblioteca Gazetei Matematice, 1945.
  - [6] ***, *Gazeta Matematică*, nr. 9/1995 (Număr jubiliar).
- ***Colecția Gazeta Matematică – 1895 / 2009
- <http://www.gazetamatematica.net/>
- <http://www.imo-official.org/>